

Szeretet - Szolgálat

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 120. szám

2002. december

*Aldott adventet és boldog karácsonyi ünnepet kívánunk
lapunk minden kedves olvasójának!*

Babits Mihály

Csillag után

Ülök életunt szobámban,
hideg teát kavarok...
Körülöttem fájás-félés
Ködhalója kavargó.
Kikelek tikkadt helyemből,
kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy
ígéretes csillagot.
Ó ha most mindent itthagynék,
mennék a csillag után,
mint rég a három királyok
betlehem-i éjszakán!
Gépkocsin vagy teveháton –
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirhát
vinnék, vinnék boldogan.
Mennék száz országon át, míg
utamat szelné a váom.
„Aranyat tilos kivinni!” –
szólna ott a vámos rám.
„Tömjéned meg, ami csak van,
az mind kell az itteni
hazai hatalmak fényét
méltón dicsőíteni.”
Százszor megállítanának, -
örülnék, ha átcsúszonek:
arany nélkül, tömjént nélkül

élnék hozzád, Jézusom!
Jaj, és mire odaélnék,
hova a csillag vezet,
te már függnél a kereszten,
és a lábad csupa seb,
s ahelyett, hogy bölcsöd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény
mirhával,
keserűszagú mirhával
kenném véres lábadat...

„A földön békesség”

Lukács 2:14.

A béke bizonyára az egyik leginkább lejáratos szó a világon. Nem véletlenül. Mindenki vágyik ugyan rá, de mindenki a másiktól várja azt az áldozatot, amit a békéért mindig meg kell hozni.

A béke ellentéte a háború. Minden keresztyén embernek tudnia kell, hogy a földi békétlenség, háború annak a szellemi harcnak a következménye, ami Isten és a Gonosz között folyik a szellemvilágban. A sátán egyik bibliai neve a DIABÓLOSZ, ami a renddel szemben a rendetlenségre, a békével szemben a békétlenségre utal.

A Megváltó Úr Jézus földre születésével kezdetét vette a végső ütközet az isteni és a sátni erők között. Húsvétkor a háború kimenetele eldőlt. A győzelem nem kérdéses. Isten azonban még nem fejezte be a gonosz kiiktatását, sem a szellemvilágban, sem a földön.

Az angyali üzenet karácsonykor bátorítással kezdődött: „*Ne féljete!*” Mindenki örüljön! Isten cselekszik. Üdvözítőt, Szabadítót, Megváltót, Megtartót küld, és benne Ő maga, a Mindenható érkezik. Azért, hogy elkezdje és bevégezze a megváltást. Ezért alfa és ómega, kezdet és vég Jézus Urunk.

Gyermekként jön, de *Király, Főpap és Proféta*. Gyermekként jön, de Ő *Júda Oroszlánja*. Gyermekként jön, de *Isten angyalai kísérik* most is, mint teljes földi életében. Nem történhet vele más, csak amit ő maga akar, és megenged.

Eljött megváltani minket, mert *akart eljönni*. Az angyalkórus Istent dicsőítő éneke ezért zeng. Azért tud békét hozni, sőt azért lehet a *Béke Fejedelme*, mert meghozta saját áldozatát a békéért. Nem másokkal fizettet, hanem magát áldozta. És ezzel kiváltja azokat, akik hisznek Benne. „*Megfizette minden tartozásom, eltörölte minden bűnömet, énekeimmel háladalban áldom Jézus nagy nevét!*”

A boldog, békés karácsony lehet jókivánság, akár három nyelven is egy üdvözlőlapon, és ez így van rendjén. Valóság azonban csak akkor lesz, ha igaz szívvel leborulunk elé a pásztorokkal meg a bölcsékkel Istent magasztalva.

„**E földön békesség!**”

Hajlandó vagy-e te is fizetni érte? Annyit nem kér, amennyit ő fizetett, de azt várja, hogy a béke-szerzők oldalán légy, nemcsak azért, mert ők boldogok, hanem azért is, mert békétlen szívvel sohasem juthatsz be a Béke Országába. Békés, boldog karácsony!

Dr. Almási Mihály (BH. 1998.)

Betlehemi öröm

Betlehembe öröm van ma,
Mert megszületett a világ megváltója.
Ő ígért nekünk örök életet,
Ki benne hisz örök élete lesz.
Hideg a tél, gomolyog a hó,
Istennek gyermeke megy, követi őt.
Nem számít a hideg, nem számít a tél,
Ki Őt szereti, megy, dicséri Őt.

Zsótér Ferencné

Az ünnep fénye

Megyek az utcán. Karácsonyi fények villóznak körülöttem. Ablakokban, kirakatok üvegében, vidám, tarka forgatag. Arra gondolok, jó, hogy vannak ünnepek, amelyek felszabdadják a robotos, szürke hétköznapiok árját, s kissé fölűdítik eltikkadt lelkünket.

Megyek az utcán. Most az embereket nézem. A tekintetüket. Különös. Abban nem látom visszacsillanni az ünnep fénysugarát... Fáradt, megtört szemek néznek a semmibe, reménytelen tekintetek révednek a tompa homályba.

Haragosak vetnek szikrát, mert gyűlölik az egész ellenséges világot. Kábultak, borgőzősek tántorognak a számukra értelmetlenné vált lét mezsgyéjén, az alamizsnán és a nyomorúságukat feledtető italon kívül nem is várva már semmit az élettől, csak az elmúlást... Megtorpanok. Döbbenet hasít a szívembe, hol van az ünnep fénye!? A gyermekkor vidám, örömteli karácsonya, amikor mindenkit felmelegít valami megnevezhetetlen szeretet lángja? Miért lépünk át redves közönnyel egymás sorsán, vagy látunk megvetett ellenséget a régi és az ismeretlen arcokban? Valami nagy baj történt. A tekintetéből talán végleg kihuny a karácsony fénye? Ez lehetetlen. Krisztus nem sűppedt el két ezredév fojtogató ingoványában!

Lélekben most visszatérek a betlehemi jászolbölcsőhöz, csöndes istálló párás homályába. Nem teszek egyebet, csupán az ottlevők tekinte-

tét fürkészem. A szívem megdobban. Megtört arcukról, fáradt szemükből végtelen öröm reménysugara csillan. Robotos pásztorok, kiknek nem jutott más az életből, csak végeláthatatlan küzdelem a pusztá létért. Most szívükből győztesen hömpölyög, mindent fénybe borít a boldog felismerés: megtaláltuk a Messiást! Aki beara-nyozza életünket, lehántja rólunk a szív durva, nehéz sarát, aki megtanít hinni, szeretni, s meg-áldja kezünk fáradságos munkáját. Immánuel, velünk az Isten!

Bölcsüket látok, akik fényévek felmérhetetlen milliárdjai mögül végre saját szemükkel megpillanthatták az Isten ígéretének mindent beragyogó Csillagát, amelynek sugara áthatol téren és időn, hogy az élet üdvösségével mindent előhívjon a halál sötét völgyéből. Hódolnak, legdrágább kincsüket örömmel adják – ha kisded is még – a világ Üdvözítőjének.

A kirakat üvegéből hirtelen visszatükröződik saját tekintetem. Fáradt, szürke szempár néz vissza. Hol van belőle az ünnep fénye? Pedig hiszek, imádkozom, Isten népéhez tartozom.

Pásztorok, bölcsék tanítanak most. Nézz a Messiásra! Soha ne vedd le róla a szemed. Ő a fény, amely éltet, melynek ragyogása szétárad tekintetből a Krisztust vágyó világra.

Megértem a tanítást. Ha megérted testvérem, velem együtt emeld föl tekintetedet a világ Megváltójára, a jászoltól a kereszten függőig, a feltámadottól a világ hatalmas Uráig, aki előtt egykor meghajlik minden térd.

A szívem, mint tavasszal a jeges föld, átmelegszik, derű és öröm tölti be. Újra látom Őt, mint életem kiszakíthatatlan részét, Jézus Krisztust, a Messiást!

Az üveg csillanásából visszanező szempárt mtha kicserélték volna. Fény ragyog belőle, derű és szeretet sugara. Az Isten-gyermek vidám tekintete az elepedt világra.

Testvér! E karácsonyon legyél a társam, hadd vonja magára csüggedt tekinteted a betlehemi jászol szelíd Messiása, hogy mosolya, öröme, szeretete a tiéd is legyen, s általunk az egész vilá-
gégé.

Gyűljön világhosság, a Messiás fénye bennünk!

(BH. 98. 12. 20.)
Újvári Ferenc

Nagy László József

Karácsonyi ének

Karácsony éjszakáján
Mennyei szent sereg
Ezernyi ajkon vígan
Csodás éneket zeng.
Halleluja
Csodás éneket zeng.

Ő, a nagy Ég lakója
A Földre jött le ma,
Hogy boldogságban éljen
Sok ember Általa.
Halleluja
Sok ember Általa.

Szegénnyé, gyermekké lett,
Hogy senki ne legyen,
Aki meg ne ismerné,
Hogy mi a kegyelem.
Halleluja
Hogy mi a kegyelem.

Zengjen hát hálaének,
Dicsérvétek ma Őt!
Boruljatok ma térdre
Az Úr Jézus előtt!
Halleluja
A Megváltó előtt!

Füle Lajos

Szilveszteri ének

Az évnek vége, vége,
menjünk az új élébe!
Jó volt itt járni,
Igdre várni,
hála érte!

Hűséged karja védett,
bár hűtlen volt a néped.
Áldásod árad,
s a bűnbocsánat
kész Tenálad.

Az évek elsietnek,
de mindig áll kereszted,
ÚR JÉZUS, véred
az örök élet.
Hála Néked!

Csizma az asztalon

Sírtunk, tapsoltunk, nevtünk. Kicsit furcsa volt, mintha színházban lennénk. Pedig ez imaház. De hát ott a színpad a mennyország kapujával, meg a pokol összes, kénköves füstjével, lángjával! És hogy kerül az imaházba maga a Sátán? Segítség!

Nem mindennapi eseménysorozat részesei, illetve résztvevői lehettünk november 24-25-26-án a gyülekezetben. A Frontvonal Alapítvány szervezésében és segítségével Rudy Krulik: A menny kapuja, a pokol lángjai c. missziós színdarabot adta elő a gyülekezet tagjaiból összeállt

alkalmi társulat.

A darab eredetileg 1979-ben íródott. Kanadából indult el világ körüli útjára, ahol eleinte évente összesen egy-két előadást tartottak. Később a gyülekezetek részéről annyira megnőtt az érdeklődés, hogy szükségesnek mutatkozott egy olyan, főállású munkatársakból álló munkacsoport létrehozása, melynek tagjai biztosították a technikai hátteret (díszletek, hang- és fénytechnika), illetve segítettek a rendezésben is. Ma már 50 ilyen munkacsoport járja a világot, segítségükkel évente körülbelül ezerszer mutatják be a darabot.

Magyarországra egy lengyel csoport hozta rendszeresen a felszerelést, illetve tanította be a jeleneteket, 2000 szeptemberétől viszont már egy önálló, magyarokból álló csoport járja hazánkat, illetve a környező, magyarlakta területeket. Ők évente 20-25 előadást szerveznek.

De hogy kerül a csizma az asztalra, a Sátán az imaházba? Először is, a kedélyek megnyugtatósa végett: nem személyesen volt jelen. Csakúgy, ahogy Jézus sem jelent meg igazából, meg az angyalok sem voltak valóságosak. Csak játék

volt az egész, egy szörnyen, véresen komoly játék.

Sok helyzetet, apró életképeket láttunk: tömegbalesetet, öngyilkosságot, természetes halált. Hallottunk sok vallomást is, komolyat, komolytalant, gúnyosat, reményvesztettet. Hallottuk Sántán velőtrázó kacaját, de szerencsére láttuk Jézus hívogató, hazaváró, széttárt karjait is.

De mire jó ez az egész?- merülhet fel a kérdés jogosan bárkiben. Arra biztosan, hogy megtöltstük az imaház padsorait vendégekkel. Olyanokkal, akiket lehet, hogy egyébként nem tudnánk „becsalogatni”. Aztán arra is jó, hogy gondolkodásra készítsünk mindenkit, vendéget, helybelit egyaránt. Nem erőszakosan, nem tolakodóan. Vonja le magának mindenki a következtetést. Aztán döntsön szabadon és önként. A fontos, hogy mindenki legyen tisztában döntésének következményeivel, és senkinek ne kelljen majd egyszer azt mondania a menny kapujában, hogy „bárcsak tudtam volna ...”

Evangelizálunk – hirdetjük az evangéliumot, hisz ez a dolgunk. Tesszük ezt mindennapi életünkben szavakkal, tettekkel. Bizonyosságtétellel, prédikációval, szeretetvendégséggel, közös kirándulással, zenei estekkel, vagy éppen missziós színdarabbal. Külön-külön mindegyiknek meg-

van a maga létjogosultsága. Egyik sem rosszabb, vagy jobb a másíknál, az adott esetben mindig megvan a legcélravezetőbb megoldás. Lehet, hogy nem mindig, nem mindenkinek tesszik, lehet hogy itt-ott furcsa a módszer (hiszen nem vagyunk egyformák), de talán nem is ez a legfontosabb. Ami fontos, az a cél, illetve az a jó néhány felemelt kéz, mely esténként azt jelezte: igen, elhiszem, hiszek. Tudom, mit akarok, döntöttem.

James

Felhők

Egy igeverssel kezdem beszámolómat:
„Az Úr pedig megy előttünk nappal felhőszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzszlopban, hogy világítson nekünk...”
(II.Móz. 13:21-22.)

Bár minket, újszövetségi hívőket nem úgy vezet az Úr, mint Mózeséket, de tapasztalhatjuk, hogy sokszor szól hozzánk a természet által is. Megtérésem előtt, amikor még bátortalankodtam a döntéshozatalban, hozzám is szólt az Úr. Munkából hazafelé menet történt. Téli délután volt, csendesen havazott. Bezártam a műhelyt, indultam haza. Különböző gondolatok kavargtak a fejemben. Egyszer csak mennydörgés hallatszott. Ilyet még nem tapasztaltam tél közepén. Kissé meg is ijedtem. A dörgés előtt és után siri csend volt. Csak szépen havazott. Számomra ez figyelmeztetés volt. Az Úr szólt, hogy ne této-vázzak a döntéssel. Ez az eset is segített akkor, hogy szóljak Nemeshegyi testvéremnek: új életet akarok kezdeni.

Egyik vasárnap meghívott ebédre Czákó Ádám bácsi, a szentmártonkátai gyülekezet presbitere, civilben mezőgazdász. Ebéd közben újságolta, hogy a földjükön nagyon jó termés mutatkozik. Isten megáldotta őket, mert földjeik „véletlenül” csapadékos sávba estek.

A másik esetet könnyes szemmel mesélte. Késő délután volt. Még legalább háromszor kellett fordulnia a traktorral, hogy behordja a terményt a földjeikről. Aggódva figyelte, hogy Nagykáta felől igen zord, fekete felhők gyülekeznek. Tapasztalatból tudta, hogy ezek ide is elérkeznek a tanyára. Vajon be tudja-e időben fejezni a behordást? Miközben elindult, Teremtőjéhez fohászott. A földjükre érve azt tapasztalta, hogy csak a területükön túl esik az eső. Mintha egy függöny választotta volna el a két részt. Többször fordult, mire befejezte a munkát. A munka végére az eső elérte otthonukat is, de a termény már biztos helyen volt.

Hasonló történetről én is beszámolhatok. Három tetőszerkezetén a cseréptartó léceket kellett cserélni. Gyarmati Imre testvér vállalta a szakmai munkát. Én mellette segédkeztem, édesapám letről szolgált ki bennünket. Szakaszosan dolgoztunk, egyszerre nem szedtük le az összes cserepet, hogy ne maradjon nyitva túl nagy terület. Négy napba telt, mire az egész tető felújítása elkészült. Már szürkülőni kezdett, mire végeztünk. Imre testvér és édesapám bement a lakásba. Én még szétnéztem, mint árgus szemű gazda. Összepakoltam, bezártam a szerszámokat. Én is indultam befelé, amikor elkezdett csepe-regni az eső. Jó ideig csendesen esett. A jó Isten megvárta, míg végzünk a feladattal. Az Úr percére pontosan végezte munkáját. Édesapám meg is jegyezte: - Látod fiam, a Jóisten vezet téged. Adj hálát érte! Nem szóltam, csak egy kedves ének jutott eszembe:

„Ne dicsérjem-e az Istenet?
Ne legyek-e hálaelt?” (HH.6.)

Befejezésül üdvözetem küldöm a testvéreknek Szentmártonkátáráról:

Dani Tibor

Őrségváltás

Kedves Testvérek!

Mondanivalóm lényegét tulajdonképpen egy mondatban is leírhatnám, eképpen: 2002. október közepétől a hangosítás felelősségét átadtam Marton Zoltán barátunknak. (M.D.) De nem szeretném így, ridegen elintézni. Hogy is kezdődött?

Még a régi imaházunkban történt, hogy az énekkar basszus szólamának szélső székén ültem, kartávolságra az erősítő kezelőgombjaitól. Laczkovszki Szilárd, aki akkor az erősítést vállalta, néhány székkel beljebb foglalt helyet. Onnan szólt időnként: ugyan tekernék-e egy kicsit egyik-másik gombon?! Szívesen, hiszen nem sokból állt és így kevésbé volt zavaró, mintha ő jött volna ki a szólam közepéből. Aztán már szólani sem kellett, ha szükséges volt, én tekerem. Szilárd családot alapított, majd elköltöztek. Mi sem volt természetesebb, hogy az erősítőt a Dani kezeli. Persze összesen hat gomb volt rajta, nem kellett különösebb tudomány az állításához.

Az új imaházban külön helyiséget kapott a hangosítás. Természetesen először az áthozott, régi berendezés működött (továbbra is 6 gombbal). Bár egy kissé bonyolította a dolgot, hogy a (számomra emlékezetes) papírgyűjtési akció eredményeképpen sikerült egy magnódecket beszerezni. Hála az Úr gondviselésének, egy idő után tudtunk pénzt áldozni a fejlesztésre. Szakembert hívtunk, ajánlatokat kértünk és kaptunk a megfelelő megoldásokra. Többféle lehetőséget tártak elénk, de próbáltuk a legkevésbé „látvány-romboló”-t megtalálni. Próbaképpen a hangszórókat csak provizórikusan szereltük fel, és két-három heti próbüzem után, amikor a gyülekezet tagjai jó véleményt adtak róla(!), akkor szereltük a helyére azokat. Az erősítő is kicserélésre került, beépítésre került egy késleltető a visszhang csökkentésére. Az egész egy keverőasztal segítségével vezérelhető (ezen annyi gomb van, mint égen a csillag!).

Ez már nem az én gépész agyammal való! Kerestem a segítséget, a szakmához közelállót. Az elején sokat segített Surányi Péter és Kiss Zoltán testvér. Utána igen szorgalmas és szakember munkát végzett Surányi Gábor fiatal bará-

tunk. Az ő váratlan távozása Dunaharasztra egy kissé visszavetette a lendületet. Azt az indítást kaptam, hogy megszólítsam Marton Zoltán barátunkat: vállalná-e a stúdióban a szakmai munkát. Hála az Úrnak igent mondott, és ahogy a munkája engedi igen lelkesen, és becsülettel dolgozik.

Én elfáradtam ebben a munkában. Az évek mögöttem is szaporodnak, vannak dolgok, amelyeket már nehezebben viselek. Ezt a szolgálatot nem (sem) szabad megfáradtan végezni. Ezért úgy láttam jónak, ha átadom egy olyan fiatalnak, aki szakértelemmel és szorgalommal végzi azt. Fogadják a Testvérek az ő szolgálatát szeretettel és türelemmel.

Ez egy olyan munka, amit nem lehet elég jól csinálni. Mindig lesz a testvériségnek egy olyan része, akik nem lesznek megelégedve. A cél azonban az, hogy ez az arány a lehető legkisebb legyen. Ezért dolgoznak a stúdióban ülők. Mert természetesen Zoltán egyedül nem győzné. Segítői többen is vannak a fiatalok közül. Becsüljük meg őket, mert az Urat szolgálják!

A hangosítás szolgálattévői:

Marton Zoltán stúdiófelelős

Almási Csaba,

Halász Sándor,

iff. Kiss Zoltán,

Marton László,

Máté Lukács

Imádkozzunk értük!

Köszönöm a Testvérek felém irányuló szeretetét és türelmét, amely e szolgálatom végzése közben megnyilvánult.

Végül egy igeverssel szeretnék áldást kívánni a szolgálattévőknek:

„... szeressétek az Urat, a ti Isteneteket, és járjatok minden Ő útján, és tartsátok meg az Ő parancsolatait, és ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljatok Néki teljes szívetekből és teljes lelketekből.” (Józsua 22:5.)

Máté Dániel

Élet, erő, egészség a Biblia fényében

(Ami a II. részből lemaradt)

Vigyázzon elméje tisztaságára, hogy különbséget tehesen a szent és közönséges között a tiszta és tisztátlan között. (Mózes III. 10:10.)

Testünk táplálását és fenntartását a legtisztább erkölcsi érzéknek kell irányítani.

Ha teljesül a test és lélek kapcsolata, valóban egységgé válik, nem teszünk olyat, hogy megkárosítsa a testét, de olyan sem, ami meggátolja érzelmi és akaraterőnk működését és mások javára szolgáló tevékenységet.

A belső ember által megújul a külső...

III. rész

Mivel táplálkozunk?

Mit tanít a Biblia a helyes életmódon belül az egészséges táplálkozásról. Hol és milyen összefüggésben szól erről először a Szentírás?

Mindjárt Mózes első könyvében olvashatunk róla. Az emberi életnek célt adó kijelentés, hogy sokasodjanak, töltsék be a Földet és legyen a birodalmuk – ez után közvetlenül áll a Biblia legelső kijelentése arról, mit is szán nekünk Isten táplálék gyanánt.

És mondta Isten:

„Néktek adok minden maghozó füvet az egész föld színén, és minden fát, amelyen maghozó gyümölcs van, az legyen néktek eledelül. És úgy lőn.” (Mózes I. 1:29.)

Alapvető élelmünk maghozó fű és gyümölcsök, valamint a mezőnek füve. Mai kifejezéssel a gabonafélék, hüvelyesek, zöldségek, gyümölcsök, olajos magvak. (Idetartoznak a fák, bokrok termései, mogyoró- és diófélék, másrészt a fűvek, azaz a lágyszárú növények magvai. Számmag, mák, napraforgó stb. Ez az Isten rendelte egészséges táplálék az ember számára.

Nézzük most át ezen élelemfajták jelentőségét táplálkozásunkban, néhány bibliai feljegyzés kapcsán.

A gabonafélék egyszerűen elkészíthető könnyen beszerezhető. Igen jelentős szerepet tölt be a táplálkozásunkban. Ellátja szervezetünket energiával, vitaminokkal, fontos ásványi anyagokkal, valamint a jó emésztéshez, bélműködéshez szükséges rostanyagokkal. A búzát önmagában

fogyaszthatjuk a legegyszerűbben. Éhínség vagy szükség idején ehhez folyamodtak az emberek.

Az evangéliumban olvassuk:

„És lőn, hogy szombat napon a vetések között ment át Jézus és az Ő tanítványai mentükben a kalászokat kezdték szaggatni.” (Márk 2:23.)

Palesztinában, de Egyiptomban, Szíriában is kedvelt eledel volt, és még ma is annak számít a pörkölt gabona. Kétségtelen azonban, hogy a gabonából készült legízletesebb és legváltozatosabb élelmiszer a kenyér.

Több kenyérecepet találunk ebben a könyvben, s nem véletlenül étkezésünk egyik alap törvénye a változatosság kell, hogy legyen.

Az i.e. VI. század elején maga Isten rendelte el Ezékiel prófétának: „Végé magadnak búzát és árpát, babot, lencsét, kölest, tönkölyt, és tedd egy edénybe, s ezekből csinálj magadnak kenyeret”. (Ezékiel 4:9-12.)

Közkedveltek voltak a különféle sütemények, így a mézes pogácsa (Móz. II. 16:31.), a szőlős kalács (Krónika I. 16:3., Hóseias 3:1.) és egyebek. A pékáruk gazdag választékát valószínűleg Egyiptomban ismerte meg a zsidó nép, amikor történelme folyamán i.e. 1661-1445 között itt tartózkodott. József története.

Álmában „három kosár kalácsot” látott „mindenféle süteménnyel” (Móz. I. 40:16-17.). A leggyakrabban említett táplálék a kenyér. Igen sok fajtáját ismerjük. Ma is süthetünk dagasztóteknő és kemence nélkül különleges ízű kenyeret. (Folyt.köv.)

Derűs percek

Hogyan őrzi meg a skót az inkognitóját?
???

A hotelben borraivalót ad a londoni nemek.

Mi az? Piros és fel-le mozog?
Paradicsom a páternoszterben.

Két téglá beszélget a pincében:
Maga fél?
Nem, én egész vagyok.

Melyik várban nincsenek katonák?
A lekvárban.

Mi az abszolút reménytelen?
Kopasz emberrel hajba kapni.

Hogy hívják a holland bankárt?
Stex van Boeven

Gyülekezeti események

Okt. 28 – nov. 1. Reformáció hete. Hétfőtől péntekig esténként a Klapka téri református templomban volt összejövetel. Lelkipásztorunk és az énekkar csütörtök este szolgált.

Nov. 3. A délelőtti istentisztelet keretében úrvacsorai alkalmon vettünk részt.

Nov. 8. A Zeneakadémia kistermében jótékonyági hangversenyen szolgált énekkarunk.

Nov. 10. Délután az „Ítélet” című művet néztük meg, amelyben a Jel. 13. része alapján az antikrisztusi idők egy eseményét dolgozták fel.

Nov. 16. Az Erzsébet-napok keretében a központi ének- és zenekar szolgált gyülekezetünkben.

Nov. 17. Délután a Jel. 9:13-21. versei szerint a hatodik angyal trombitálására bekövetkező csapásról hallottunk, amely az emberiség harmad részének halálát okozza.

Nov. 21. A Polgármesteri Hivatal szervezésében, az Erzsébet-napok programjaként Pitti Katalin operanékes és Virág Arás orgonaművész egyházi koncertje volt imaházunkban.

Nov. 24-26. A „Menny kapuja, pokol lángjai” című színdarab előadása. A Frontvonal Alapítvány szervezésével és diszleteivel a gyülekezet tagjai jelenítettek meg több hétköznapi eseményt Isten szemszögéből nézve. Mindhárom nap a fél hétkor kezdődő előadás szinte telt ház előtt zajlott.

Dec. 1. A szokásos vasárnapi összejöveteleken túlmenően du. 4 órára hivatalosak voltak azok az érdeklődők, akiknek a színdarab előadása nyomán bármilyen kérdésük támadt, vagy többet szeretnének tudni Jézus Krisztusról.

F a k a n á l

Karácsonyra

Nem a halfogásról lesz szó (a hagyományos karácsonyi halat már úgysis megfogta – vagy megvette? – minden valamirevaló horgász), hanem ünnepi elkészítéséhez szeretnénk javasolni egy ízletes módszert. Íme a **töltött süllő** receptje:

Egy kiló nagyságú süllőt lepikkelyezünk, jól kitisztítunk, megmosunk, majd besózzuk.

Mintegy tizenöt dekányi gombát megtisztítunk, szeletekre vágunk, vajban sóval, késhegynyi tö-

rött borssal zsírára piritunk, finomra vágott petrezselyemzöldet hintünk rá. Ezután egy kisebb csomó zsázsát apróra metélünk, majd felforrósított serpenyőben, nagy lángon, szintén finomra vágott vöröshagymával 2-3 percig pörköljük. Hozzáteszünk kb. 15 dkg juhsajtot vagy rokfortot (esetleg egy pici száraz fehérbort), s ha egy kicsit fűszeresebben szeretjük, pirospaprikával vagy örölt köménnyel ízesíthetjük. Ezzel megtöltjük a süllő belsejét, összevarrjuk, hogy a töltelék ki ne folyjon. A halat bekenjük vajjal, jól kikent tepsibe tesszük, s közepesen meleg sütőben lassan megsütjük. Ha pirulni kezd, egy kicsit locsolgassuk meg az alatta lévő vajjal.

Tálaláskor a finomra vágott petrezselyemzöld és zsársa maradékával meghintjük, citromszeletekkel díszítjük, s forró tálban adjuk az ünnepi asztalra.

Szilveszterre - Sült kolbászkák

1 kg sertéshúst megdarálunk és eldolgozzuk 2 gerezd összezúzott fokhagyma levével, egy csapott evőkanál pirospaprikával, késhegynyi törött borssal, sóval és 2 db hámozott, nyersen megreszelt burgonyával. A húsmasszából ujjnyi kis kolbászkákat formálunk, zsírral kikent sütőlapra vagy tepsibe tesszük, és forró sütőben, felső lángon szép pirosra sütjük. (A nyers burgonyát azért keverjük a húsbba, hogy a nem bélbe töltött kolbászkák sütés közben ne essenek szét.) Babsalátával tálaljuk.

Húsos töltött alma

Személyenként 2 db hibátlan almát meghámozunk, közepüket kivájjuk és apróra vágott vagy darált sült hússal, sonkával megtöltjük. Egy tűzálló edényt kizsírozunk, az alján ujjnyi vastagon szétterítünk nyersen lereszelt, megsózott burgonyát. Rátesszük a megtöltött almákat, rászórjuk a kivájt részeket (természetesen a magház kivételével), néhány vajmorzsát teszünk rá és a sütőben 20-25 percig sütjük.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felélős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban

Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>